

Enkratni podpis

Z istim ključem lahko podpišemo le en dokument. Ponavadi algoritem temelji na enosmernih funkcijah.

Lamportova shema: $\mathcal{P} = \{0, 1\}^{k \in \mathbb{N}}$, $|Y| < \infty$, enosmerna funkcija $f : Y \rightarrow Z$.

Naključno izberemo matriko $(y_{ij}) \in Y^{k \times 2}$ in določimo matriko enake velikosti z elementi $z_{ij} = f(y_{ij})$.

Ključ K sestavljata obe matriki, prva je skrita, druga pa javna.

Podpisovanje:

$$\text{sig}_K(x_1, \dots, x_k) = (y_{1,x_1}, \dots, y_{k,x_k}).$$

Preverjanje podpisa:

$$\text{ver}_K(x_1, \dots, x_k, a_1, \dots, a_k) = \text{true}$$

$$\updownarrow \\ f(a_i) = z_{i,x_i}, \quad 1 \leq i \leq k.$$

Napadalec ne more ponarediti podpisa, saj ne more obrniti enosmerne funkcije f , da bi izračunal y -e.

Če pa bi podpisali dve različni sporočili z isto shemo, potem bi napadalec lahko poneveril podpis novih sporočil.

Primer: Naj bo $f(x) = 3^x \pmod{7879}$, ključ pa sestavljen iz matrik

$$\begin{pmatrix} 5831 & 735 \\ 803 & 2467 \\ 4285 & 6449 \end{pmatrix} \text{ in } \begin{pmatrix} 2009 & 3810 \\ 4672 & 4721 \\ 268 & 5731 \end{pmatrix}.$$

Potem je podpis za $x = (1, 1, 0)$ enak $(y_{1,1}, y_{2,1}, y_{3,0}) = (735, 2467, 4285)$.

Pomanjkljivost te sheme je velikost podpisa (za vsak bit čistopisa število med 1 in Y).

Spernerjeva lema

Naj bo \mathcal{F} taka družina podmnožic n -elementne množice, da noben njen element ni vsebovan v kakem drugem elementu iz \mathcal{F} . Potem ima družina \mathcal{F} največ

$$\binom{n}{\lfloor n/2 \rfloor} \text{ elementov.}$$

Bos-Chaumova shema za enkratni podpis

$\mathcal{P} = \{0, 1\}^{k \in \mathbb{N}}$, $n \in \mathbb{N}$ tak, da je $2^k \leq \binom{2n}{n}$. B je množica z $2n$ elementi in

$$\phi : \{0, 1\}^k \rightarrow B$$

injekcija, kjer je B množica n -teric iz B .

Naj bo $f : Y \rightarrow Z$ enosmerna funkcija.

Naključno izberemo vektor $\mathbf{y} = (y_i) \in Y^{2n}$.

Naj bo ključ K tajni vektor \mathbf{y} in javni vektor $(f(y_i))$.

$$\text{sig}_K(x_1, \dots, x_k) = \{y_j \mid j \in \phi(x_1, \dots, x_k)\}.$$

in

$$\text{ver}_K(x_1, \dots, x_k, a_1, \dots, a_n) = \text{true}$$

$$\updownarrow \\ \{f(a_i) \mid 1 \leq i \leq n\} = \{z_j \mid j \in \phi(x_1, \dots, x_k)\}.$$

Uporabili smo $2^k \leq \binom{2n}{n}$. Ocenimo binomski koeficient in dobimo

$$\binom{2n}{n} = \frac{(2n)!}{(n!)^2}$$

oziroma z uporabo Stirlingove formule $2^{2n} / \sqrt{\pi n}$. Od tod dobimo

$$k \leq 2n - \frac{\log_2(n\pi)}{2}.$$

Asimptotično je torej n blizu $k/2$, zato smo dobili 50% redukcijo dolžine podpisa.

Slepi podpis

Želimo, da nam kdo podpiše dokument, hkrati pa nočemo, da bi podpisnik videl njegovo vsebino (npr. notarji, banke pri elektronskem denarju).

Algoritem (Chaum): Anita želi od Bojana podpis dokumenta x , $1 \leq x \leq n-1$, pri čemer je (n, e) Bojanov javni ključ za algoritem RSA, d pa zasebni ključ.

1. Anita izbere takšno skrito naključno število k , da velja $0 \leq k \leq n - 1$ in $D(n, k) = 1$.

Nato zastre dokument, tj. izračuna

$$m = xk^e \bmod n,$$

in ga pošlje Bojanu.

2. Bojan podpiše zastrti dokument

$$s = m^d \bmod n.$$

3. Anita odstre podpisani dokument

$$y = k^{-1}s \bmod n.$$

Podpisi brez možnosti zanikanja

Podpisa ni mogoče preveriti brez sodelovanja podpisnika, podpisnik pa tudi ne more zanikati, da bi že podpisani dokument res podpisal

(razen če odkloni sodelovanje pri podpisu, kar pa lahko pojmuje kot priznanje, da je podpis v resnici ponarejen).

Primer algoritma (Chaum-van Antwerpen):

Naj bosta q in $p = 2q + 1$ praštevili, $\alpha \in \mathbb{Z}_p^*$ element reda q , $1 \leq a \leq q - 1$ in $\beta = \alpha^a \bmod p$.

Grupa G je multiplikativna podgrupa reda q grupe \mathbb{Z}_p^* (G sestavljajo kvadratični ostanke po modulu p).

Naj bo $\mathcal{P} = \mathcal{A} = G$ in

$$\mathcal{K} = \{(p, \alpha, a, \beta) : \beta = \alpha^a \bmod p\}.$$

Števila p, α in β so javna, vrednost a pa je skrita.

Podpisovanje (Bojan podpiše dokument $x \in G$):

$$y = \text{sig}_K(x) = x^a \bmod p.$$

Preverjanje podpisa:

1. Anita izbere naključni števili $e_1, e_2 \in \mathbb{Z}_q^*$. Nato izračuna $c = y^{e_1} \beta^{e_2} \bmod p$ in ga pošlje Bojanu.
2. Bojan izračuna $d = c^{a^{-1} \bmod q} \bmod p$ in ga vrne Aniti.
3. Anita sprejme podpis kot veljaven, če je

$$d = x^{e_1} \alpha^{e_2} \bmod p.$$

Izrek. Če je $y \not\equiv x^a \pmod{p}$, potem bo Anita sprejela y za veljaven podpis čistopisa x z verjetnostjo $1/q$.

Poleg algoritmov za podpisovanje in preverjanje obstaja še algoritem (*disavowal protocol*), s katerim lahko podpisnik dokaže, da je ponarejen podpis res ponarejeni, hkrati pa ne more zanikati, da pravega podpisa ni napravil sam.

Primeri podpisov brez možnosti zanikanja

- *Entrusted undeniable signature*: *disavowal* protokol lahko izvede le za to določena ustanova, npr. sodišče.
- *Designated confirmer signature*: ob podpisu sami določimo, kdo bo namesto nas sodeloval pri preverjanjih podpisov. Podpišemo lahko še vedno le mi.
- *Convertible undeniable signature*: shema vsebuje skrito število. Do razkritja tega števila mora pri preverjanju podpisa sodelovati podpisnik. Po razkritju lahko kdorkoli preveri podpis sam (kot pri običajnem digitalnem podpisu).

Skupinski podpis

Lastnosti:

- Dokumente lahko podpisujejo le člani določene skupine.
- Kdorkoli lahko preveri, da je dokument podpisal nekdo iz omenjene skupine, vendar ne more ugotoviti, kdo je to bil.
- V primeru spora je možno podpis "odpreti" in identificirati podpisnika.

Fail-stop podpisi

Če bi ponarejevalec z metodo grobe sile našel skriti ključ, bi lahko v večini sistemov za digitalne podpise podpis ponaredil. Fail-stop sistemi takšno možnost onemogočijo tako, da vsakemu javnemu ključu priredijo več skritih ključev.

Algoritem (van Heyst - Pedersen)

Generiranje ključa se razdeli med Anito in TTP (*Trusted Third Party*).

TTP izbere praštevilu q in $p = 2q + 1$ (diskretni algoritem je težko izračunljiv), element $\alpha \in \mathbb{Z}_p^*$ reda q ter skrito naključno število a_0 , $1 \leq a_0 \leq q - 1$ in izračuna $\beta \equiv \alpha^{a_0} \pmod{p}$. Nato Anita pošlje četverko (p, q, α, β) in izbere skrita naključna števila $a_1, a_2, b_1, b_2 \in \mathbb{Z}_q$, ki predstavljajo njen skriti ključ, ter določi svoj javni ključ $(\gamma_1, \gamma_2, p, q, \alpha, \beta)$, kjer je

$$\gamma_1 = \alpha^{a_1} \beta^{a_2} \pmod{p} \text{ in } \gamma_2 = \alpha^{b_1} \beta^{b_2} \pmod{p}.$$

Podpisovanje: $y = \text{sig}_K(x) = (y_1, y_2)$, kjer je

$$y_1 \equiv a_1 + x b_1 \pmod{q}$$

in

$$y_2 \equiv a_2 + x b_2 \pmod{q}.$$

Preverjanje podpisa:

$$\text{ver}_K(x, y_1, y_2) = \text{true} \iff \gamma_1 \gamma_2^x \equiv \alpha^{y_1} \beta^{y_2} \pmod{p}.$$

Opombe:

1. Natanko q^2 četverk (a'_1, a'_2, b'_1, b'_2) , kjer so elementi iz \mathbb{Z}_q , da enaki vrednosti (γ_1, γ_2) v javnem ključu.
2. Teh q^2 četverk da pri istem dokumentu x q različnih podpisov.
3. Naj bo Q_1 množica q četverk, ki da pri x enak podpis. Potem da ta množica pri drugem dokumentu q različnih podpisov.

Varnost sistema

Recimo, da želi nekdo ponarediti Anitin podpis za sporočilo x' .

1. Če ponarejevalec pozna le skriti ključ, ki pripada javnemu, je verjetnost $1/q$, da je njegov podpis enak Anitinemu.
2. Ponarejevalec ima dostop do drugega sporočila x in Anitinega podpisa (y_1, y_2) . Po tretji opombi je verjetnost spet $1/q$.

7. poglavje

Zgoščevalne funkcije (Hash Functions)

- zgoščevalne funkcije brez trčenj
- verjetnost trčenja
- napad s pomočjo paradoksa rojstnih dnevov
- zgoščevalna funkcija z diskretnim logaritmom

Shema DSS (brez uporabe zgoščevalnih funkcij) podvoji dolžino podpisanega sporočila.

Resnejši problem nastane, ker je mogoče preurejati dele podpisanega sporočila ali pa nekatere celo izpustiti/dodati.

Celovitost podatkov ne more biti zagotovljena izključno s podpisovanjem majhnih delov dokumenta, zato vpeljemo **zgoščevalne funkcije** (angl. Hash Functions), ki poljubno dolgemu sporočilu privedijo kratko zaporedje bitov, ki jih potem podpisemo.

Zgoščevalne funkcije brez trčenj

(angl. Collision-free Hash Functions)

Naj bo (x, y) podpisano sporočilo, kjer je

$$y = \text{sig}_K(h(x)).$$

Preprost napad: izračunamo $z = h(x)$ in nato poiščemo tak od x različen x' , da je $h(x') = h(x)$.

Def: Naj bo x sporočilo. Za zgoščevalno funkcijo h pravimo, da je **šibko brez trčenj** (angl. weakly collision-free), če v doglednem času ni možno najti (izračunati) tak od x različen x' , da je $h(x) = h(x')$.

Še en napad: poiščemo taka x in x' , da je $x \neq x'$ in $h(x') = h(x)$ ter prisilimo Bojana, da podpiše x . Potem je (x', y) poneverjen podpis.

Def: Za zgoščevalno funkcijo h pravimo, da je **krepko brez trčenj** (angl. strongly collision-free), če v doglednem času ni možno najti (izračunati) taka x in x' , da je $x \neq x'$ in $h(x) = h(x')$.

Pa še en napad: recimo, da nam je uspelo ponarediti podpis naključnega števila z , nato pa poiščemo tak x , da je $z = h(x)$.

Ta napad preprečimo z enosmernimi funkcijami.

Dokazali bomo, da so funkcije brez trčenj enosmerne. To sledi iz trditve, da je možno algoritem za računanje obrata zgoščevalne funkcije uporabiti kot podprogram Las Vegas probabilističnega algoritma, ki išče trčenja.

Izrek: Naj bo $h : X \rightarrow Z$ zgoščevalna funkcija, $|X| < \infty$ in $|X| \geq 2|Z|$ ter naj bo **A** algoritem za računanje obrata zgoščevalne funkcije. Potem obstaja Las Vegas probabilistični algoritem, ki najde trčenja z verjetnostjo vsaj $1/2$.

Dokaz: Naj bo **B** naslednji algoritem.

1. Izberi naključen element $x \in X$,
2. izračunaj $z := h(x)$,
3. izračunaj $x_1 := \mathbf{A}(z)$,
4. **if** $x_1 \neq x$ **then** x_1 in x trčita glede na h (uspeh) **else** QUIT(neuspeh).

Izračunajmo verjetnost za uspeh. Najprej definiramo ekvivalenčno relacijo

$$x \sim x' \iff h(x) = h(x').$$

Naj bo C množica ekvivalenčnih razredov, potem je $|C| \leq |Z|$. Velja tudi: $|Z| \leq |X|/2$.

$$P(\text{uspeh}) = \frac{1}{|X|} \sum_{x \in X} \frac{|[x]| - 1}{|[x]|} = \frac{1}{|X|} \sum_{c \in C} \sum_{x \in c} \frac{|c| - 1}{|c|} \\ = \frac{1}{|X|} \sum_{c \in C} (|c| - 1) \geq \frac{|X| - |Z|}{|X|} \geq \frac{1}{2} \cdot \blacksquare$$

Verjetnost trčenja

Naj bo $h : X \rightarrow Z$ zgoščevalna funkcija,

$$s_z = |h^{-1}(z)|$$

in

$$N = |\{\{x_1, x_2\} \mid h(x_1) = h(x_2)\}|,$$

tj. N je število neurejenih parov, ki trčijo pri funkciji h .

Pokazali bomo, da obstaja od nič različna spodnja meja za verjetnost P , da je $h(x_1) = h(x_2)$, kjer sta x_1 in x_2 naključna (ne nujno različna) elementa iz X .

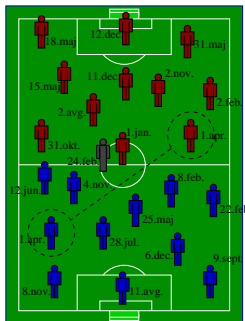
1. $\sum_{z \in Z} s_z = |X|$, tj. povprečje s_z -ov je $\bar{s} = |X|/|Z|$.
2. $N = \sum_{z \in Z} \binom{s_z}{2} = \frac{1}{2} \sum_{z \in Z} s_z^2 - \frac{|X|}{2}$.
3. $\sum_{z \in Z} (s_z - \bar{s})^2 = 2N + |X| - |X|^2/|Z|$.
4. $N \geq \frac{|X|}{2} \left(\frac{|X|}{|Z|} - 1 \right)$, pri čemer velja enakost natanko tedaj, ko je $s_z = |X|/|Z|$ za vsak $z \in Z$.
5. $P \geq 1/|Z|$, pri čemer velja enakost natanko tedaj, ko je $s_z = |X|/|Z|$ za vsak $z \in Z$.

Kakšno naključje!!! Mar res?

Na nogometni tekmi sta na igrišču dve enajsterici in sodnik, skupaj **23 oseb**.

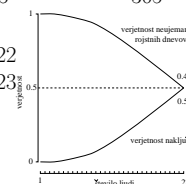
Kakšna je verjetnost, da imata **dve osebi** isti rojstni dan?

Ali je ta verjetnost lahko večja od **0.5**?

Ko vstopi v sobo k -ta oseba, je verjetnost, da je vseh k rojstnih dnevov različnih enaka:

$$\frac{365}{365} \times \frac{364}{365} \times \frac{363}{365} \times \dots \times \frac{365 - k + 1}{365} \\ = \begin{cases} 0.493, & \text{če je } k=22 \\ 0.507, & \text{če je } k=23 \end{cases}$$

V poljubni skupini 23-ih ljudi je verjetnost, da imata vsaj dva skupni rojstni dan $> 1/2$.

Čeprav je 23 majhno število, je med 23 osebami 253 različnih parov. To število je veliko bolj povezano z iskano verjetnostjo.

Testirajte to na zabavah z več kot 23 osebami.

Organizirajte stave in dolgoročno boste gotovo na boljšem, na velikih zabavah pa boste zlahka zmagovali.

Napad s pomočjo paradoksa rojstnih dnevov

(angl. Birthday Attack)

To seveda ni paradoks, a vseeno ponavadi zavede naš občutek.

Ocenimo še splošno verjetnost.

Mečemo k žogic v n posod in gledamo, ali sta v kakšni posodi vsaj dve žogici.

Poiščimo spodnjo mejo za verjetnost zgoraj opisanega dogodka.

Privzeli bomo, da je $|h^{-1}(x)| \approx m/n$, kjer je $n = |Z|$ in $m = |X|$ (v primeru, da velikosti prasluk niso enake se verjetnost le še poveča).

$$\left(1 - \frac{1}{n}\right) \left(1 - \frac{2}{n}\right) \cdots \left(1 - \frac{k-1}{n}\right) = \prod_{i=1}^{k-1} \left(1 - \frac{i}{n}\right)$$

Iz Taylorjeve vrste

$$e^{-x} = 1 - x + \frac{x^2}{2!} - \frac{x^3}{3!} + \cdots$$

ocenimo $1 - x \approx e^{-x}$ in dobimo

$$\prod_{i=1}^{k-1} \left(1 - \frac{i}{n}\right) \approx \prod_{i=1}^{k-1} e^{-\frac{i}{n}} = e^{-\frac{k(k-1)}{2n}}$$

Torej je verjetnost trčenja

$$1 - e^{-\frac{k(k-1)}{2n}}$$

Potem velja

$$e^{-\frac{k(k-1)}{2n}} \approx 1 - \varepsilon$$

oziroma

$$\frac{-k(k-1)}{2n} \approx \log(1 - \varepsilon)$$

oziroma

$$k^2 - k \approx 2n \log \frac{1}{1 - \varepsilon}$$

in če ignoriramo $-k$, dobimo končno

$$k \approx \sqrt{2n \log \frac{1}{1 - \varepsilon}}$$

Za $\varepsilon = 0.5$ je

$$k \approx 1.17\sqrt{n},$$

kar pomeni, da, če zgostimo nekaj več kot \sqrt{n} elementov, je bolj verjetno, da pride do trčenja kot da ne pride do trčenja.

V splošnem je k proporcionalen z \sqrt{n} .

Napad s pomočjo paradoksa rojstnih dnevov s tem določi spodnjo mejo za velikost zaloge vrednosti zgoščevalne funkcije.

40-bitna zgostitev ne bi bila varna, saj bi prišli do trčenja z nekaj več kot 2^{20} (se pravi milijon) naključnimi zgostitvami z verjetnostjo vsaj $1/2$.

V praksi je priporočena najmanj 128-bitna zgostitev in shema DSS z 160-imi biti to vsekakor upošteva.

Zgoščevalna funkcija z diskretnim logaritmom

Varnost Chaum, Van Heijst in Pfitzmannove zgoščevalne funkcije je zasnovana na varnosti diskretnega logaritma.

Ni dovolj hitra, da bi jo uporabljali v praksi, je pa zato vsaj primerna za študij varnosti.

Naj bosta p in $q = (p-1)/2$ veliki praštevilci, α in β pa dva primitivna elementa v \mathbb{Z}_p , za katera je vrednost $\log_{\alpha} \beta$ zasebna.

Zgoščevalno funkcijo

$$h : \{0, \dots, q-1\} \times \{0, \dots, q-1\} \longrightarrow \mathbb{Z}_p \setminus \{0\}$$

definirajmo z

$$h(x_1, x_2) = \alpha^{x_1} \beta^{x_2} \pmod{p}.$$

Pokazali bomo, da je ta funkcija **krepro brez trčenj** (strongly collision-free).

Predpostavimo obratno: za $(x_1, x_2) \neq (x_3, x_4)$ velja

$$h(x_1, x_2) = h(x_3, x_4)$$

oziroma

$$\alpha^{x_1} \beta^{x_2} \equiv \alpha^{x_3} \beta^{x_4} \pmod{p}$$

ali

$$\alpha^{x_1 - x_3} \equiv \beta^{x_4 - x_2} \pmod{p}.$$

Če je $d = D(x_4 - x_2, p - 1)$, potem imamo zaradi $p - 1 = 2q$ natanko štiri možnost za d :

$$\{1, 2, q, p - 1\}.$$

Če je $d = 1$, definiramo

$$y = (x_4 - x_2)^{-1} \pmod{p - 1}$$

in dobimo

$$\beta \equiv \beta^{(x_4 - x_2)y} \equiv \alpha^{(x_1 - x_3)y} \pmod{p},$$

iz česar znamo izračunati diskretni logaritem

$$\log_{\alpha} \beta \equiv (x_1 - x_3)(x_4 - x_2)^{-1} \pmod{p - 1}.$$

Če je $d = 2$, je $d = D(x_4 - x_2, q) = 1$, tako da lahko definiramo

$$y = (x_4 - x_2)^{-1} \pmod{q}$$

in dobimo za $(x_4 - x_2)y = kq + 1$, kjer je $k \in \mathbb{Z}$,

$$\beta^{(x_4 - x_2)y} \equiv \beta^{kq+1} \equiv (-1)^k \beta \equiv \pm \beta \pmod{p}$$

zaradi $\beta^q \equiv -1 \pmod{p}$.

Torej imamo

$$\pm \beta \equiv \beta^{\beta^{(x_4 - x_2)y}} \equiv \alpha^{(x_1 - x_3)y} \pmod{p},$$

od koder znamo izračunati diskretni logaritem

$$\log_{\alpha} \beta \equiv (x_1 - x_3)y \pmod{p - 1}$$

ali pa

$$\log_{\alpha} \beta \equiv (x_1 - x_3)y + q \pmod{p - 1}.$$

Primer $d = q$ ni možen, saj iz

$$0 \leq x_2 \leq q - 1 \quad \text{in} \quad 0 \leq x_4 \leq q - 1$$

sledi

$$-(q - 1) \leq x_4 - x_2 \leq q - 1.$$

Končno si pogledimo še primer $d = p - 1$, kar se lahko zgodi le za $x_2 = x_4$. Potem velja

$$\alpha^{x_1} \equiv \alpha^{x_3} \pmod{p}$$

oziroma $x_1 = x_3$ in $(x_1, x_2) = (x_3, x_4)$. Protislovje! ■

Razširitev zgoščevalne funkcije

Doslej smo študirali zgoščevalne funkcije s končno domeno.

Sedaj pa pokažimo, kako lahko razširimo zgoščevalne funkcije, ki so krepko brez trčenj in imajo končno domeno, do zgoščevalnih funkcij, ki so krepko brez trčenj in imajo neskončno domeno.

Tako bomo lahko podpisovali sporočila poljubne dolžine.

Naj bo h^* zgoščevalna funkcija za katero je $|X| = \infty$.

Naj bo zgoščevalna funkcija $h : (\mathbb{Z}_2)^m \rightarrow (\mathbb{Z}_2)^t$, $m \geq t + 1$ krepko brez trčenj.

Potem bomo za $X = \cup_{i=m}^{\infty} (\mathbb{Z}_2)^i$ definirali zgoščevalno funkcijo

$$h^* : X \rightarrow (\mathbb{Z}_2)^t,$$

ki bo tudi krepko brez trčenj.

Elementi množice X so zaporedja bitov, $|x|$, $x \in X$, pa naj predstavlja dolžino elementa x , tj. število bitov x -a. $Z \ x || y$ označimo spetje zaporedij x in y .

1. primer: $m \geq t + 2$. Naj bo $|x| = n > m$ in x spetje $x_1 || x_2 || \dots || x_k$, kjer je

$$|x_1| = |x_2| = \dots = |x_{k-1}| = m - t - 1$$

in $|x_k| = m - t - 1 - d$, pri čemer je $0 \leq d \leq m - t - 2$. Torej je

$$k = \left\lceil \frac{n}{m - t - 1} \right\rceil.$$

Funkcijo $h^*(x)$ definiramo z naslednjim algoritmom:

1. **for** $i = 1$ **to** $k - 1$ **do** $y_i = x_i$
2. $y_k = x_k \parallel 0^d$
3. naj bo y_{k+1} število d v dvojiškem sistemu
4. $g_1 = h(0^{t+1} \parallel y_1)$
5. **for** $i = 1$ **to** k **do** $g_{i+1} = h(g_i \parallel 1 \parallel y_{i+1})$
6. $h^*(x) = g_{k+1}$

Spetje $y_1 \parallel y_2 \parallel \dots \parallel y_{k+1}$ smo dobili tako, da smo x_k -ju na desni pripeli d ničel, zaporedju y_{k+1} pa smo pripeli ničle na levi, tako da je $|y_{k+1}| = m - t - 1$.

Izrek: Naj bo $h : (\mathbb{Z}_2)^m \rightarrow (\mathbb{Z}_2)^t$, $m \geq t + 2$ zgoščevalna funkcija krepko brez trčenj. Potem je zgoraj def. zgoščevalna funkcija $h^* : X \rightarrow (\mathbb{Z}_2)^t$ tudi krepko brez trčenj.

Dokaz: Predpostavimo, da smo našli $x \neq x'$ tako, da je $h^*(x) = h^*(x')$ in pokažimo, da lahko poiščemo v polinomskega časa trčenje za h . Vzamemo $|x| \geq |x'|$.

Naj bo $y(x) = y_1 \parallel \dots \parallel y_{k+1}$ in $y(x') = y'_1 \parallel \dots \parallel y'_{j+1}$, kjer sta x in x' dopolnjena z d ničlami po 2. koraku in so g_1, \dots, g_{k+1} in g'_1, \dots, g'_{j+1} zaporedoma vrednosti, ki jih izračunamo v korakih 4 in 5.

Če je $|x| \not\equiv |x'| \pmod{m - t - 1}$, potem je $d \neq d'$ in od tod $y_{k+1} \neq y'_{j+1}$, torej dobimo trčenje iz

$$h(g_k \parallel 1 \parallel y_{k+1}) = g_{k+1} = h^*(x) = h^*(x') = g'_{j+1} = h(g'_j \parallel 1 \parallel y'_{j+1}).$$

Zato smemo sedaj privzeti, da $m - t - 1$ deli $|x| - |x'|$. Iz $y_{k+1} = y'_{j+1}$, tako kot v prejšnjem primeru, sledi

$$h(g_k \parallel 1 \parallel y_{k+1}) = h(g'_j \parallel 1 \parallel y'_{j+1}).$$

Če je $g_k \neq g'_j$, smo našli trčenje, v nasprotnem primeru pa je

$$h(g_{k-1} \parallel 1 \parallel y_k) = g_k = g'_j = h(g'_{j-1} \parallel 1 \parallel y'_j).$$

Če na ta način s postopnim vračanjem ne pridemo do trčenja, dobimo na koncu

$$h(0^{t+1} \parallel y_1) = g_1 = g'_{j-k} = \begin{cases} h(0^{t+1} \parallel y'_1), & \text{če je } |x| = |x'| \\ h(g'_{j-k} \parallel 1 \parallel y'_1), & \text{sicer} \end{cases}$$

Za $|x| = |x'|$ oziroma $k = j$ nam da $y_1 \neq y'_1$ trčenje, sicer pa je $y_i = y'_i$ za $1 \leq i \leq k + 1$. Od tod $y(x) = y(x')$, toda potem je $x = x'$, saj je preslikava $x \mapsto y(x)$ injekcija. Dobili smo protislovje s predpostavko, da je $x \neq x'$.

Končno v primeru, ko je $m - t - 1$ deli $|x| - |x'| \neq 0$ dobimo trčenje, ker je $(t + 1)$ -vi bit v spetju $0^{t+1} \parallel y_1$ enak 0, $(t + 1)$ -vi bit v spetju $g'_{j-k} \parallel 1 \parallel y'_1$ pa 1. ■

2.primerek: $m = t + 1$. Naj bo $|x| = n > m$ in definirajmo funkcijo f z $f(0) = 0$ in $f(1) = 01$.

Zgoščevalno funkcijo $h^*(x)$ definiramo z algoritmom:

1. $y = y_1 y_2 \dots y_k := 11 \parallel f(x_1) \parallel f(x_2) \parallel \dots \parallel f(x_n)$
2. $g_1 = h(0^t \parallel y_1)$
3. **for** $i = 1$ **to** $k - 1$ **do** $g_{i+1} = h(g_i \parallel y_{i+1})$
4. $h^*(x) = g_k$

Funkcija $x \mapsto y = y(x)$ iz prvega koraka je injekcija.

Izrek: Naj bo $h : (\mathbb{Z}_2)^{t+1} \rightarrow (\mathbb{Z}_2)^t$ zgoščevalna funkcija krepko brez trčenj. Potem je zgoraj def. zgoščevalna funkcija $h^* : X \rightarrow (\mathbb{Z}_2)^t$ tudi krepko brez trčenj.

Dokaz: Predpostavimo, da smo našli $x \neq x'$ tako, da je $h^*(x) = h^*(x')$ in naj bo $y(x) = y_1 \parallel \dots \parallel y_{k+1}$ in $y(x') = y'_1 \parallel \dots \parallel y'_{j+1}$, kjer sta x in x' dopolnjena z d ničlami po 2. koraku.

Če je $k = j$, dobimo (kot pri prejšnjem dokazu) bodisi trčenje za zgoščevalno funkcijo h bodisi $y = y'$. Slednje nam da $x = x'$, kar pa je protislovje!

Sedaj pa privzemimo, da je $k \neq j$ oziroma kar $j > k$. Če ne pride do trčenja, dobimo naslednje zaporedje enakosti:

$$y_k = y'_j, \quad y_{k-1} = y'_{j-1}, \quad \dots, \quad y_1 = y'_{j-k+1},$$

kar pa ni možno, saj za $x \neq x'$ ter poljubno zaporedje z velja $y(x) \neq z \parallel y(x')$, kajti zaporedni enici se pojavita izključno na začetku zaporedja $y(x)$.

Od tod zaključimo, da je h^* krepko brez trčenj. ■

Za računanje funkcije h^* smo uporabili funkcijo h kvečjemu

$$\left(1 + \left\lceil \frac{n}{m - t - 1} \right\rceil\right) - \text{krat} \quad \text{za } m \geq t + 2$$

in

$$(2n + 2) - \text{krat} \quad \text{za } m = t + 1.$$

Zgoščevalne funkcije iz kriptosistemov

Naj bo $(\mathcal{P}, \mathcal{C}, \mathcal{K}, \mathcal{E}, \mathcal{D})$ računsko varen kriptosistem in naj bo

$$\mathcal{P} = \mathcal{C} = \mathcal{K} = \mathbb{Z}_n,$$

kjer je $n \geq 128$, da bi preprečili napad z rojstnim dnevom.

Ta pogoj izključi **DES** (pa tudi DES-ov čistopis ni tako dolg kot DES-ov ključ).

Naj bo dano zaporedje

$$x_1 || x_2 || \dots || x_k, \quad \text{kjer je } x_i \in (\mathbb{Z}_2)^n, \quad 1 \leq i \leq k.$$

Če število bitov v zaporedju ne bi bilo večkratnik števila n , bi lahko dodali nekaž ničel...

Začnemo z neko začetno vrednostjo $g_0 = IV$ (initial value) in nato konstruiramo zaporedje

$$g_i = f(x_i, g_{i-1}),$$

kjer je f šifirna funkcija izbranega kriptosistema. Potem je $h(x) = g_k$.

Definiranih je bilo veliko takih funkcij in mnoge med njimi so razbili (tj. dokazali, da niso varne), ne glede na to, ali je ustrezna šifra varna ali ne.

Naslednje štiri variacije pa zaenkrat izgledajo varne:

$$g_i = e_{g_{i-1}}(x_i) \oplus x_i,$$

$$g_i = e_{g_{i-1}}(x_i) \oplus x_i \oplus g_{i-1},$$

$$g_i = e_{g_{i-1}}(x_i \oplus g_{i-1}) \oplus x_i,$$

$$g_i = e_{g_{i-1}}(x_i \oplus g_{i-1}) \oplus x_i \oplus g_{i-1}.$$